

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΟΙ ΔΥΟ ΕΘΝΑΡΧΑΙ

Παρ' ὅλην τὴν κατὰ τό φαινόμενον ἀκύμαντον, ἢ ἀπλῶς ὑπὸ ἐκλογικῶν ἀνέμων ρυτιδουμένην ἐπιφάνειαν τοῦ ἐλευθέρου τμήματος τῆς πατρίδος, καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ ὁλόκληρον τὸ Γένος, μετὰ συγκινητικῆς ἀγωνίας ἔχομεν ἐστραμμένην τὴν προτοχὴν πρὸς τοὺς δύο ἐθνάρχας, οἵτινες τεταγμένοι εἰς τὴν φρούρησιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, ἐργάζονται καὶ μάχονται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος, ἣν ἡ ρουμανικὴ ἐπιβουλὴ ἐμνηχανεύθη νὰ ὑπονομεύσῃ καὶ ὅση αὐτῇ δυνάμεις νὰ διασπάσῃ.

Ἐντεῦθεν μὲν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων γίνεται ἐν Βιέννῃ σθεναρὸς διερμηγεὺς τῆς ἐθνικῆς διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν βαρβάρων μέτρων, δι' ὧν ἡ Ρουμανία ἐφαντάσθη ὅτι θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν ἑλληνικὴν συνειδήσιν καὶ κατασιγάσῃ τοὺς ὑπὲρ τῶν καταδυναστευομένων ἀδελφῶν παλμούς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας.

Ἐκεῖθεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τῆς γερασμίας αὐτοῦ σκοπιᾶς, ἀκλόνητος φύλαξ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, ἀντιτάσσει καὶ λόγον καὶ στήθος πρὸς πᾶσαν φανεράν ἢ ὑπουλον ἐπίθεσιν καὶ ἔτοιμος εἰς πᾶσαν θυσίαν, ἀγωνίζεται ν' ἀποσοβήσῃ τοὺς ἀπειλοῦντας τὸ ἐμπιστευθὲν Αὐτῷ ποίμνιον κυνδίνους.

Πρὸ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τῶν δύο ἐθναρχῶν, οὗς ἡ κακὴ μοῖρα τηρεῖ, οἱμοί, μακρὰν ἀλλήλων, κεχωρισμένοι, ἀλλ' οὗς, ὡς πιστεύομεν ἀκραδάντως, ἡ θεία Πρόνοια καὶ ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία θὰ ἐνώσωσι πάλιν ἡμέραν τινά, — πρὸ τοῦ κοινοῦ τούτου ἀγῶνος ἐνοῦνται ἤδη μὲ τοὺς αὐτοὺς πόθους, τοὺς αὐτοὺς παλμούς, τὴν αὐτὴν ἀγωνιώδη προσδοκίαν αἱ καρδίαι τῶν τε ἐλευθέρων καὶ ἀλυτρώτων τμημάτων τῆς Πατρίδος, ἔτοιμοι ἐπίσης εἰς πᾶσαν θυσίαν ἢ δὲ ἐνώσις αὐτῇ, ἡ δηλοῦσα καὶ κυροῦσα ἅπαξ ἔτι τὴν ἀδιάσπαστον ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην, ἔστω ἡ μεγάλη δυνάμις, ἐφ' ἧς ἀσφαλῶς στηρίζόμενοι οἱ δύο ἐθνάρχαι, θὰ συνεχίσωσι καὶ τοῦτον καὶ πάντα ἄλλον ἀγῶνα πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς.

Ἀλλὰ τό συγκινητικώτερον πάντων εἶναι τὰ ἐνθαρρυντικὰ βλέμματα, ἅτινα πρὸς τοὺς Ἐθνάρχας ἀποτείνουσιν αὐτοὶ οἱ ὡς ὄμηροι κρατούμενοι ἐν Ρουμανίᾳ ὁμογενεῖς. Ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία καὶ ἄλλοτε ἀνέφερε τοιαῦτα παραδείγματα· ἀλλ' ἡ εἰς πᾶσαν θυσίαν προθυμία τούτων χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος εἶναι μία ἔτι προτροπὴ καὶ ἐνθάρρυνσις καὶ ἐλπίς, τιμῶσα ἐξίσου τοὺς τε φιλοπάτριδας ἐντολεῖς ὅσον καὶ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν ἐντολοδόχους.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β'. Νηστειῶν

Μάρκ. (1, 2, 12)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μὴκέτι χωρεῖν μηδὲ τὸ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τοῦ ὄχλου, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην, ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράδδατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ. Τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰμὴ εἰς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτῶν, ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς. Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκολώτερον¹ εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι, καὶ ἄρῃ σου τὸν κράδδατον καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε² ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, (λέγει τῷ παραλυτικῷ). Σοὶ λέγω, ἐγείραι, καὶ ἄρῃ τὸν κράδδατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἡγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράδδατον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων·³ ὥστε ἐξίστασθαι⁴ πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας. Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.⁵

Σημειώσεις

1) Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην. = Ἡ οἰκία χωρικὴ οὕσα ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἐν μεγάλων δωματίων = οἱ φέροντες λοιπὸν τὸν παραλυτικὸν ἀφ' ἡφῆσαν τοὺς κεράμους, καὶ κατόπιν τὰς σανίδας καταβιβάζουσι τὸν κράδδατον ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ. 2) Τί ἐστὶν εὐκολώτερον εἰπεῖν. = εὐκολώτερον — εὐκολωτέρα ἀπαγγελία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ὡς μὴ δυνάμενη νὰ ἐξελεγχθῇ. 3) Ἴνα δὲ εἰδῆτε = ἵνα γινώσκητε λοιπὸν, ἀφ' ὧς τώρα δὲν ἠθέλησατε νὰ πιστεύσητε. 4) Ἐναγίστασαν ἐνώπιον πάντων. = ἐνώπιον πάντων. 5) Ἐξίστασθαι = καταπλήττεσθαι διὰ τὸ ἐξίστασθαι τοῦ θαύματος. 6) Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν = διὰ μόνου τοῦ λόγου νὰ ἐγείρῃ παραλυτικούς.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΑΦΟΔΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΚΙΑΝ

«Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; διαλογίζοντο οἱ τοῦ νόμου ἐρμηνευταὶ θέλοντες νὰ κατακρίνωσι τὸν Ἰησοῦν βλάσφημος καὶ μοχθηρὸς ὁ συλλογισμὸς αὐτῶν. Μὴ δυνάμενοι νὰ κατηγορήσωσι τι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλάβανον τὰ ἔργα αὐτοῦ τὰ ἅγια καὶ διέστρεφον αὐτά, οὕτως, ὥστε νὰ στρέψωσιν αὐτὰ κατὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ βλάψωσιν αὐτόν. Καρδιογνώστης καὶ πεντογνώστης, ὁ Σω-

τῆς ἰδῶν τὸν παραλυτικὸν ἐνόησε παρρηθὺς τὴν ριζικὴν αἰτίαν τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ. Αἱ αἰτίαι ἦσαν αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ θέλων νὰ θεραπεύσῃ τὸν παραλυτικὸν θεραπεύει εὐθὺς αἰτίας τὴν πηγὴν τῆς ἀσθενείας αὐτῆς ἁμαρτίας. «Τέκνον ἀφρώνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.» Ἄλλ' ἡ ἀρετὴς ἁμαρτιῶν ἀναγνωρίζεται ὑπ' αὐτῶν ὡς ἔργον μόνον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Χριστὸς διαβάλλεται ὡς σπτεριστὴς δῆθεν θείας ἐξουσίας, καὶ ἐπομένως βλάσφημος. Ἦτο βρεῖα ἡ κατηγορία, ἦτο ἀναξία ἀνθρώπων ἡ διβολὴ καὶ συκοφαντία ἐκείνη. Ὁ Κύριος ἠδύνατο νὰ πατάξῃ αὐτοὺς, ἵν' ἀποδείξῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπειθοῦς αὐτῶν ὅτι εἶναι Θεὸς ἀληθινός, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συγγερῇ ἁμαρτίαι. Ἄλλ' ὁ Κύριος ἄλλως ἐνεργεῖ. Εἰς τὴν εὐεργεσίαν ἐκείνην τὴν μυστικὴν καὶ ἄδηλον ἐπιπροστίθεται εὐεργεσίαν ἄλλην, ἐξ ἧς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ὡς Θεοῦ πασιφανῆς καθίσταται καὶ τὴν μοχθηρίαν τῶν γραμματέων καταπνίγει, καὶ τὴν λατρείαν τοῦ κόσμου ἐπισύρει ἐφ' ἐκὼν τὸν. Τονώσας τὴν ψυχὴν τοῦ παραλυτικοῦ, διὰ τῆς ἀπαλείψης ἀπ' αὐτῆς πάσης ἀφορίας τῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων ἁμαρτιῶν, τονώνει καὶ τὸ σῶμα, ἀφαιρεῖ τὴν νόσον, καὶ πρέχει εἰς αὐτὸν τὴν δύναμιν νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ βαδίσῃ. Ἡ μία εὐεργεσία προὐκάλεσε τὸν φθόνον καὶ τὴν συκοφαντίαν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἄλλη εὐεργεσία καταπνίγει τοῦ φθόνου τὴν καρποφορίαν καὶ τῆς συκοφαντίας τὴν δύναμιν καὶ τὸν σκοπὸν. Καὶ ἀντεπέρχεται λοιπὸν διὰ τῆς εὐεργεσίας κατὰ τῆς κακίας, καὶ διδάσκει τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ τί ἦτον αὐτός, καὶ διδάσκει καὶ ἡμᾶς πῶς πρέπει νὰ φερόμεθα ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι.

Ναὶ κατὰ τῶν κακῶν ν' ἀντιτάσσωμεν τὸ ἀγαθόν. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν ὡς χριστιανοὶ ν' ἀκολουθώμεν ἐν τῇ ἐπὶ γῆς ζωῇ ἡμῶν. Ἐξεγείρεται καθ' ἡμῶν ὁ μοχθηρὸς κόσμος, ὑβρίζει, προπηλακίζει, ἐξουθενίζει ἡμᾶς. Ἡμεῖς ἀτάραχοι, ψύχραμοι, λυπούμενοι οὐχὶ διὰ τὰς καθ' ἡμῶν ὑβρεῖς καὶ τοὺς προπηλακισμούς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐντέλειαν τῶν καταφερομένων καθ' ἡμῶν ὡς ἀντεπεξέρχόμεθα κατὰ τῶν κακῶν, τὰ ὅποια προξενοῦσιν εἰς ἡμᾶς, οὐχὶ διὰ πράξεων κακῶν, οὐχὶ δι' ἐκδικήσεων, ἀλλὰ δι' εὐεργεσιῶν. Ἐὰν εἰς τὰ καθ' ἡμῶν ὑπ' ἀνθρώπων ἐνεργούμενα ἀντιτάξωμεν τὰ ἴσα, ὑβρεῖς εἰς τὰς ὑβρεῖς, συκοφαντίας εἰς τὰς συκοφαντίας, ραβδισμοὺς εἰς τοὺς ραβδισμούς, ἐμπαιγμούς εἰς τοὺς ἐμπαιγμούς, τί θ' ἀποδείξωμεν; Θ' ἀποδείξωμεν ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὅποσον αὐτοὶ ἐπιδιώκουσι συκοφαντοῦντες ἡμᾶς. Θ' ἀποδείξωμεν ὅτι αὐτοὶ ὄντως ἔχουσι δίκαιον. Ὅτι δὲν εἶναι συκοφαντία ἀλλὰ κατηγορία ἀληθὴς καὶ βέβαιον τὰ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἡμῶν διακιδόμενα, ὅτι ἡμεῖς κατ' οὐδὲν διαφέρωμεν ἀπ' ἐκείνων, ὡς ὅμοιοι πρὸς ὁμοίους φερόμενοι, καὶ ἴσοι πρὸς ἴσους δεικνύμενοι. Καὶ ἀντεκδικούμενοι ἀφαιρούμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἀνθρωπίνης καὶ τῆς θείας τὸ δικαίωμα τῆς ἱκανοποιήσεως ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐὰν φανῶμεν ἡμεῖς ἄλλοιοι ἢ ὡς ὑπ' ἐκείνων συκοφαντούμεθα καὶ ὑβρίζομεθα. Ἐὰν ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἐξακολουθῶμεν σπειρόντες ὡς ὁ Σωτὴρ τὰς εὐεργεσίας ἡμῶν, δεικνύοντες ἀναλλοίωτον τὴν ἀγνότητα ἡμῶν, ἀντιτάσσοντες ἀσπασμὸν εἰς τὰς ὑβρεῖς, καὶ ἀσπάζομενοι τὰ χεῖλη, ὅτινα ἐξυβρίσαν ἡμᾶς καὶ ἐναγκάζοντες τὰς χεῖρας, αἰτίνες ὑψώθησαν καθ' ἡμῶν, καὶ θερμαίνοντες διὰ τῆς προσγγίσεως τῆς καρδίας ἡμῶν, τὴν καρδίαν, ἥτις ἐφάνη ψυχρὰ καὶ ἀστοργὸς πρὸς ἡμᾶς· ἐὰν εἰς τὴν καταράν τὰς εὐχὰς καὶ τὰ πλῆγματα, τὰς φιλοφρονήσεις, ἐὰν εἰς τοὺς διωγμούς, τὴν προστασίαν, καὶ εἰς τὰς ἐπιθέσεις, τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν ἀγάπην ἐπιδειξώμεν, ἀφαιρούμεν τὰ ὅπλα ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, ἀφοῦ ἀτελέσφορα γίνονται καθ' ἡμῶν, καὶ ἐξαναγκάζομεν τὰ πᾶθη καὶ τὰ μίστη αὐ-

τῶν νὰ πραυνῶσιν, καὶ ἀπ' ἐχθρῶν εἰς φίλους σεβομένους καὶ ἐκτιμῶντας ἡμᾶς νὰ μεταβληθῶσιν.

Ἄλλ' εἶναι φύσει ραδιοῦργοι ἐκεῖνοι, καὶ ἔρποντες ὡς οἱ ὄφεις καὶ λανθάνοντες δάκνουσιν ἡμᾶς. Μὴ φοβηθῶμεν. Τὰ δῆγματα εἶναι ἀποβαίνουσιν ἀβλαβῆ ἐὰν ἔχωμεν ἐφοδιασθῇ ἐγκρίως διὰ τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη τῆς κοινωνίας πρὸς ἡμᾶς κατακτάται διὰ τῆς ἐκχύσεως τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτήν. Οἱ φύσει κακοὶ ἄνθρωποι προσπαθοῦσι νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀγαπώσας ἡμᾶς καρδίας. Μὴ ταρχθῶμεν, μηδὲ δειλιάσωμεν. Ἀς ἐπιμεινόμεν εὐεργετοῦντες καὶ διὰ τῶν εὐεργεσιῶν ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις, ὡς ἐπεκτείνωμεν τὸν κύκλον τῶν ἀφωτισμένων εἰς ἡμᾶς ἀνδρῶν, τῶν ἀγαπώσων ἡμᾶς καρδιῶν. Οὕτω τὰ βέλη αὐτῶν ριπτόμενα δὲν θὰ εὐρίσκωσιν ἑδαφὸς μαλακὸν ἵνα βυθισθῶσιν, θὰ εὐρίσκωσιν καρδίαν ἀγαπώσας, αἰτίνες ὡς ἡ ἄμμος θὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀγριότητα τῶν κυμάτων καὶ θὰ μεταβάλλωσιν αὐτὰ ἀπὸ παραγόντων ὀλεθρίου κατακλυσμοῦ, εἰς ἡπιῶς φλοισβίζοντα ἀφρόν.

Ὁ οὕτω πῶς φερόμενος καὶ ἀμυνόμενος ὑφίσταται ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει, ἀλλ' ὑφίσταται καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἀφοῦ πρῶτον ὑψώθῃ ἐν τῇ συνειδήσει ἐκείνων, παρ' οἷς θέλει ὁ συκοφαντῶν αὐτὸν νὰ μειώσῃ τὸ ἠθικὸν κύρος αὐτοῦ. Μὴ ἀνταποδίδων τὰ ἴσα, ἀλλὰ προπαθὼν ὅπως ἀντιθέτως νὰ κατακτήσῃ τὴν συμπάθειαν τῶν πολλῶν δὲν κατέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιπεδὸν πρὸς τοὺς κακοβούλους κατ' αὐτοῦ φερόμενους, ἵσταται εἰς ὑψος ἀριστάμενον κατὰ πολὺ ἀπὸ τοῦ βῆθους ἐκείνων, καὶ ἐξαναγκάζει οὕτως ἐκείνους ν' ἀπαυδίσωσιν ἐνατενίζοντες κατ' αὐτοῦ καὶ συνάμα νὰ δέχονται ἐπανερχόμενα εἰς αὐτοὺς τὰ ὅσα ἐκτοξεύωσι κατ' αὐτοῦ.

Καὶ τοιοῦτον τῆς ἀμύνης τρόπον καθιέρωσεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐχὶ μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς δι' ἔργων, δοὺς αὐτὸς οὕτως τὸ παραδειγμα τῆς ἀμύνης ταύτης εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀξιώσας παρὰ τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν, ἵνα τὴν ἔμυναν ταύτην καθιερώσῃ παρ' ἐαυτοῖς ὡς ἔμυναν κατὰ πάσης οἱας δῆποτε ἐπιθέσεως. Ἡ ἔμυνα τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι ἡ εὐεργεσία. Ἰδετε τὸν τρόπον τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ σημερινῇ Εὐαγγελίᾳ. Μόλις οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ συλλαμβάνουσι τὸν ἄδικον διαλογισμὸν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κατὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ ὁ Κύριος σπεύδει νὰ παραλύσῃ αὐτὸν εὐθὺς ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ ἐπιπροσθέντων εὐεργεσιῶν εἰς τὴν διχαλλομένην ὑπ' ἐκείνων εὐεργεσίαν καὶ ἀποδεικνύων οὕτω πασιφανῶς, ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ γραμματεῖς προσεπλήθυναν νὰ στηρίξωσι τὴν κατηγορίαν αὐτῶν καὶ τὴν διβολὴν τοῦ Σωτῆρος παρὰ τῷ λαῷ. Σπεριστὴν τῆς θείας ἐξουσίας διαβάλλουσι τὸν Σωτῆρα, οἱ τῆς ἀληθείας διαστροφεῖς ἐκεῖνοι, καὶ ἀκριβῶς διὰ τῆς πλήρους θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ ἀποδεικνύει ἐνώπιον πάντων ὁ Σωτὴρ ὅτι δὲν εἶναι σπτεριστὴς τῆς θείας ἐξουσίας, ἀλλὰ διαχειριστὴς αὐτῆς ταύτης τῆς τοῦ Θεοῦ ἐξουσίας, Θεὸς ὢν ἀληθινός.

Δὲν ἐξαίρομεν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τῆς ἐντελῶς χριστιανικῆς, ἀλλ' ἐντείνουμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν ἐπιστητὴν παρὰ τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐφαρμογῆς παρ' αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς ταύτης τῆς ἀμύνης. Αἱ κοινωνίαι θὰ ἦσαν ἄλλοιαι, αἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων θὰ ἦσαν βλαστήματα ἀειθαλῆ τῆς ἀγάπης, καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτον εὐτυχὴς μὲν ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ, εὐδαίμων δ' ἐν τῇ μεγάλῃ ζωῇ, ζῶν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς πάντας καὶ ἔχων ἀρχὴν τῶν σχέσεων αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ταύτην: Εὐεργετῶν ν' ἀποπλίζῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξεγειρομένην κακίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΓΩΓΟΣ ΜΠΑΚΟΛΑΣ

Ποῖος εἶν' αὐτὸς ποὺ πολεμαίει καὶ βροντερὰ χουγιάζει; Γῶγος Μπακδῆλας πολεμαίει μ' ἐπτά χιλιάδες Τούρκους. —Λεβέντες Ραδοβισδινόι, πετρίταις τῶν Τσουμέρκων, Παστρέψτε τὰ τουφέκια σας, τροχίστε τὰ σπαθία σας, Φκιάστε ταμπούρια δυνατὰ, πιάστε τὸ μετερίκι. Γιατ' ἔρχεται ἡ Ἀρβανιτιά τοῦ Πλιάσα, τοῦ Πρεμέτη. Γιατ' ὁ Γῶγος δύναται καὶ σκούζη τα μεγάλα, Νὰ ραῖσθῶνεν τὰ βουνὰ καὶ νὰ σκιάσθῶν οἱ κίμποι, Ν' ἀκούσῃ τὸ τουφέκι μας ὁ Μπόσαρης ὁ Μάρκος. Τρεῖς ὥραις ἐπολέμησαν σὰν ἄξια παλληκάρια, Φουσέκι σταῖς παλάτκας τοὺς δὲν ἔμεινε κανένα, Καὶ πάλι ὁ Γῶγος φώναξεν ἀπὸ τὸ μετερίκι, —Παιδιά τοῦ Βάλτου καὶ παιδιά τοῦ Μήτρου Κουταλίδε, Γιατ' ἔρχεται τὰ τουφέκια σας, τραβάτε τὰ σπαθία σας, Βάλτε τοὺς Τούρκους ὀμπροστά, χτυπάτε, κυνηγάτε, Γιατ' ὁ Γῶγος δύναται νὰ σκούζῃ τὸς γυναικοπαῖδα, Ποὺ κυνηγοῦνταν σὰν ἀρνιά καὶ σκούζουν καὶ βελάζουν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Χαρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ σώματος ὑγίειαν ἀποπνέον καὶ τῆς ψυχῆς, τὸ δάσος εὐθαλὲς ἐκάλυπτε τὰς μαρμαρίνας πλευράς τοῦ ὄρους. Εἰς τὰς ὑπερρείας θύμους εὐώδεις καὶ ἐρεϊ-καὶ καὶ κήφαροι καὶ σχῖνοι, καὶ μυρτίναι παρὰ τὰ ρυάκια τὰ λούοντα τὰς κλιτύς, καὶ λειμῶνες ἴων καὶ κολχικῶν, ἀν-τέρω σφένδαμνοι καὶ πρῖνοι σιδηρόκορμοι, κέδροι καὶ πί-τυες καὶ πρὸς τὴν νεφελοσκεπῇ κορυφῇ ἀρίαι καὶ καστανέαι καλλίκαρποι καὶ ὑψιτενεῖς ἐλάται. Χεῖρ κατάρτος ἦνα-ψε πῦρ ἐφρύγησαν τῆς σφενδάμου καὶ τῶν σχίνων οἱ κλῶ-νες οἱ θαλεροί, τοὺς λειμῶνας τοὺς εὐαγεῖς κατέφαγε τῆς πυρᾶς τὸ ἀδηνάγον στόμα καὶ μελανὰ σκέλεθρα ἐγένοντο ἡ καστανέα καὶ ἡ δρυς θρήνος σπαρακτικός, ζωῆς βιαίως ἀπο-θησκούσης, εἰς μακρὰν κειμένην ὁρῶν τὰς πλευράς ἀντη-χεῖ, ἀντιλάμπει ἡ θάλασσα καὶ τὸν οὐρανὸν λείγουσιν αἱ θρασεῖαι τῆς πυρκαϊᾶς γλῶσσαι, ἐν ᾧ ἀντιπαταγοῦσιν εἰς τὸ στερεῶμα ὡς πύρινοι μυδροὶ ἐκρηγνύμενοι τῆς πίτυος καὶ τῆς ἐλάτης οἱ κλώνοι.

Οὐδὲ φύλλον πλέον ἀναπνέον καὶ ζῶν, καὶ ὡς σκελετοὶ γιγάντων ἀναρριχωμένων πρὸς τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν ἵσταν-ται πλέον οἱ κορμοὶ τῶν ἄλλοτε εὐθαλῶν δένδρων ξηρῶς τρίζοντες εἰς τὴν πνοὴν τοῦ νότου. Ἄλλ' ἡ γῆ ἡ μήτηρ δὲν ἐκάη, νέου δ' ἔαρος ἐπελθόντος ἀπὸ τῶν ριζῶν ἐκφυόνται σπριγώντες βλαστοί, ἡ εὐλογημένη δὲ χεῖρ τοῦ δασοκόμου ἀπέκοψε τὰ πυρίκαυστα καὶ μέ τῆς φιλοστόργου πνοῆς τοῦ τὸ θάλλος προάγων τὰ νέα βλαστήματα ἐκάλυψε πάλιν διὰ σμαργδίνου μανδύου τὸ βουνὸν τὸ ἀγέρωγον.

Πυρκαϊὰ ἀχόρταγος κατέφαγε τοῦ Γένους ἡμῶν τὴν ἀκμὴν τῇ 1453, ἐρείπια δὲ γιγάντια ἔμειναν τῶν μουσῶν τὰ ἱερά καὶ οἱ ναοὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἄλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ Γένους δὲν ἠρ-κνίσθη, εὐθαλὴς δ' ἐβλάστησεν ἡ ὑπερηφανία ἡ ἐθνικὴ τῆς πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως ἡ γενετήρια, τῶν κλεφτῶν δὲ καὶ τῶν καταδρομῶν, τοῦ ἱερατεῖο ἡμῶν, τῶν διδασκά-λων τοῦ Γένους καὶ τῶν προσώτων ἡ εὐλογημένη χεῖρ τὸ ἔλκος τῆς ἐλευθερίας τὸ ἱερώτατον μετὰ πόνων καὶ κινδύ-νων καλλιεργούντες ἐπανάφερον εἰς νέαν ζωὴν.

Τῶν γενῶν τούτων, ὅσα προσέστησαν ἡμῶν κατὰ τὴν δου-λείαν, ἔχοντα τὴν χαρὰν ν' ἀνταλλάσσωσι τὸ κέλυμα τῆς κεφαλῆς τοῦ προσώτου μετὰ τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον, ποῖον ἐγένετο μεγαλοφρονέστερον καὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας πατρίδος καὶ χρῆμα τίμιον καὶ τιμὰς ἡγεμονικὰς καὶ εὐγε-νέστατον αἶμα θυσίαν ἀκραφινεστέρην προσήνεγκεν ἡ τὸ γέ-νος τῶν Ὑψηλάντων; Ἐν μέσῳ δὲ πάλιν τῶν σεμνῶν μορ-

φῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, ἐν μέσῳ ἀδαμάστων ἐργατῶν τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος καὶ μαρτύρων ὑπὲρ αὐτῆς ἐκλάμπει ἀδαμάντινος τὴν ἀρετὴν ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ μάρτυρος Ἀλε-ξάνδρου τοῦ προτέρου ἑγγονος καὶ τοῦ μεγαλοπράγμονος Κωνσταντίνου υἱός.

Ἐκ γῆς ἀγαθῆς ἐγεννήθη ἄλλ' ἂν δόσος τοῦρανοῦ τῆς ζωῆς πάροχος εἶναι ἡ παιδεία ἡ ἐλληνικὴ. ὁ Ἀλέξανδρος, πλὴν τῆς ἄλλης παντοδαπῆς μαθήσεως περὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ στρατιωτικά, τὴν ψυχὴν μεγάλην ἐξέθρεψε διὰ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, πηγῆς ἀεδαίου παντὸς ἀγαθοῦ, δι' ἧς ἀπὸ κρυσταλλίνων φιαλῶν ἐπότηζεν αὐτὸν ὁ δι-δάσκαλος τοῦ γένους Βαρδαλάχου. Καὶ ἐπὶ τοῦ εὐρέος μὲν με-τώπου, βουλευτηρίου γενναίου καὶ ὑψηλῶν γνώμων, ἐξέφαινε τοῦ ἥθους τὸ ἐμβριθὲς καὶ σεμνόν, ἐκ τῶν περὶ τὰ στρατιω-τικά σπουδῶν τὴν ἐμπειρίαν, ἧς ἐνεκα μετασχὼν τῶν πρὸς τὸν Ναπολέοντα πολέμων, ἐν ἐπταετίᾳ ὑποστράτηγος ἐν τῇ αυτοκρατορικῇ ρωσικῇ φρουρᾷ ἐγένετο, ἐκ δὲ τῶν παιδευ-μάτων τῶν προγόνων Ἑλλήνων οὐ μόνον τὸν βλέμμα ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἐπλάσεν ἡρωικὴν, πολλὰκις μετὰ τὰς μάχας τιμῶς εὐφημηθεὶς καὶ ἐν τῇ μάχῃ τῆς Δρέσδης τὸν δεξιὸν βραχίονα ἀπολέσας.

Ἐκ τῶν διδαγμάτων τοῦ οἴκου ἐτήρησε τὸ πρόνημα αὐ-τοῦ ὑψηλὸν καὶ δὲν ἐπώλησεν αὐτὸ ἀντὶ σκυδαλικοῦ ἀργυρίου ἢ δουλικῆς ἀμεριμνησίας ἢ ἀτίμων τιμῶν. Τότε καὶ πάντες μὲν ἔφερον ὑπερήφανοι τὸ περίσεμον ὄνομα τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν τῶν σήμερον ἐν Ρουμανίᾳ ἡ ἀλλαχού ἀπαρ-νητῶν τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἀπέθανεν ἐν τῇ ψυχῇ τούτων ἡ συνεί-δησις, ἡ με πυρίνην ῥομφαίαν νύττουσα τοὺς εὐαίσθητους, ἀντήλλαξαν δὲ τὰ ἦθη τὰ σεμνὰ τὰ ἐλληνικὰ πρὸς βίον ὑπο-μιμνήσκοντα τὴν Ῥώμην τῶν αυτοκρατόρων, καὶ χάριν εὐ-μαρείας ὕλικης—πόθος κτήνους—μητροκτόνοι ἐγένοντο. Τότε λοιπὸν καὶ πάντες μὲν στρεφόμενοι πρὸς τοὺς περὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαοὺς, δικαίως λέγοντες, πᾶς μὴ Ἑλλὴν βάρβα-ρος, ἐκαυχῶντο διὰ τὸ γένος αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος μάλιστα Ἑλλήν διετελέσεν ἀκραφινῆς, ὅπως καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ ἀδελφοί, οὐδέποτε γενόμενος ὑπήκοος ῥώσσοι.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀκαίμητον εἶχεν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ τῆς περὶ αὐτῆς μερίμνας καὶ πολλὰκις μὲν περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν αυτοκρατορικὴν οἰκογένειαν ὤμιλει, γονυπε-τῆς δὲ ποτε ἱκέτευσεν τὸν αυτοκράτορα ὑπὲρ αὐτῆς.

Τοιοῦτον ὄντα ἐκάλεσαν ἐπὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἔθνους ἐπα-νισταμένου οἱ Φίλικοι. Πρὸς τὸν κίνδυνον ἀσπῆτος, ἐλπί-δας ἀγαθῆς θάλλων περὶ τοῦ ἔργου, ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ ὁ ἀγιάσμος τῆς θρησκείας ἐξωγό-νησε τὸν ἐπ' αὐτῆς κεντημένον φαῖνικα, ὑπὲρ τὴν εὐδρόσον δὲ σκίαν τῆς συνέδρακον οἱ πεπυρακτωμένα ἔχοντες τὰ μεταπὰ ἐκ τῆς κατακαυίσεως φλογὸς τῆς δουλείας, οὐ μόν-ον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι καὶ Βούλ-γαροι ἔτι· ἀλλ' οὐδεὶς προστρέχει Μολδαύος, διασκορπίζονται δὲ πρὸ τοῦ Ὑψηλάντου οἱ Βλάχοι, τὰ κηρύγματα τῆς ἐλευ-θερίας, θανάτου σαλπίσματα νομίζοντες. Ὁ σκώληξ τοῦ βούρκου μισεῖ τὸν λειμῶνα, τῆς ἀνθοπτερυγος χρυσάλλιδος εὐδοσμον ἐνδιαίτημα.

Καὶ εἶχε μὲν ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰς ἐνδόξους μάχας τοῦ Σερβτοῦ, τοῦ Γαλαζίου, τῆς Μονῆς τοῦ Νοσάτου, τὰς ὑψηλὰς καταστροφὰς ἐν Δραγατσάνῳ τοῦ Ἱεροῦ Λόγου καὶ τῶν περὶ τὸν Ἀθανάσιον Καρπενισιώτην ἐν Σκουλενίῳ καὶ τῆς μονῆς τοῦ Σέκκου τὸ ἀπαράμιλλον ὀλοκαύτωμα· εἶχε τὸν πάντων ἀριστὸν τὸν Γεωργακὴν Ὀλύμπιον, ἀλλ' εἶχε τὴν ἀτιμίαν Σάββα τοῦ Μπίμπαση, καὶ τὴν ἀταξίαν καὶ ἀσομίαν τοῦ Δούκα καὶ τοῦ Πεντεδέκα καὶ τὴν μέθην τοῦ Καραβιά καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Βλάχου Βλαδιμηρέσκου καὶ τοῦ Μολδαυοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ρωμάνου καὶ πάντων σχεδὸν τῶν Ρουμάνων, καὶ τὸ μέγα βούλευμα αὐτοῦ, νὰ πρεσλάσῃ

Πωλείται φαρμακεμπορεῖον μετ' ἀδείας ἀπευθυντέον: Γραφεῖον Δη. μαπούλου, ὁδὸς Λυκούργου 14.